

Protokół

5. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 21. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 129.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czwartego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejżenia.

Marszałek zawiadamia, iż udzielił urlopu p. Fruchtmanowi na 8, p. Górskiemu na 7 dni; p. Czecz z powodu słabości nie może jeszcze przybyć.

Izba udziela bez rozprawy urlopu p. Olpińskiemu na całą sesyę sejmową.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące interpelacje do c. k. Rządu.

Interpelacja

posła Wojciecha Dzeduszyckiego i towarzyszy

wniesiona do Wysokiego Rządu w sprawie zagajenia Rady powiatowej w Białej.

Niżej podpisani zapytują Wysoki Rząd, czy jemu wiadomo, że pan starosta powiatowy w Białej 30. maja 1901 zagaił nowo wybraną Radę powiatową białąską przemową niemiecką, czem zdaniem interpelujących, ubliżono, wbraw obowiązującym przepisom, prawom, języka polskiego urzędowego, które określono Najwyższem cesarskiem postanowieniem z dnia 4. czerwca 1869. D. u. kr. nr. 24/1869.

Niżej podpisani zapytują dalej co Wysoki Rząd zamierza uczynić, aby niewła-

ściwy postępek pana starosty powiatowego w Białej, skarcić i zapobiegając powtórzeniu się podobnych wypadków zabezpieczyć nietykalność praw języka urzędowego polskiego w kraju.

Interpelant:

Wojciech Dzieduszycki.

Rudrof, Zagórski, Sękowski, Sozański, Loewenstein, Trzeciecki, Małachowski, Romanowicz, Weigel, Apolinary Jaworski, Czartoryski, A. Skrzyński, Struszkiewicz, Julian Puzyna, Bielański, Jordan, Dąbski, Hupka, Milewski, Paszkowski, Wodzicki, Gorayski, Stadnicki, Z. Tarnowski, M. Piniński, A. Cielecki, Vivien, Cieński, Władysław Gniewosz, Rotter, Zdzisław Skrzyński, A. Brunicki, Karol Dzieduszycki, W. Szwed, Warzecha, Urbański, Żardecki, Zygmunt Jaworski, dr. Jugendfein, dr. Maiss, T. Merunowicz, Emil Michałowski, J. Bojko, A. Średniawski, Krempa, Styła, Wójcik, Jahl, Klemensiewicz, Dworski, Jabłoński, dr. J. Bednarski, Niementowski, Górka, Data.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

Od szeregu lat podnoszą się głosy tak w Radzie państwa, jakoteż i w Sejmach krajowych, przeciwko loteryi liczbowej, która jest niemoralnym wyzyskiem ludzi mniej oświeconych, którzy łakomiąc się, że wygrają pieniądze, grają tak długo, aż tracą całe swoje mienie, zostają żebrakami i stają się ciężarem społeczeństwa.

Ze względu, że loterya liczbowa jest instytucją niemoralną, że tu rząd wyzyskuje głupotę ludzką; ze względu, że c. k. Rząd winien się starać o los swoich poddanych, a nie o wyzyskiwanie ich przez utrzymywanie loteryi, jako gry najhazardowniejszej:

Podpisani zapytują, kiedy c. k. Rząd zechce nareszcie znieść loteryę liczbową, która jest nieszczęściem społeczeństwa?

Interpelant:

Antoni Styła mp.

Bernadzikowski, Milan, Niebyłowiec, Wachnianin, Szwed, Data, Słotwiński, Bojko, Średniawski, Potoczek, Romanowicz, Krempa, Winniczuk, Żardecki, Kramarczyk, Rotter, Stojałowski, Weigel.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Wysoki Sejm uchwałą z dnia 15. lutego 1897 roku, wezwał c. k. Rząd do założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu.

Gdy od całego szeregu lat ludność zamieszkująca cały płat kraju między Wisłą a Sanem domaga się założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu;

gdy wskutek przeciążenia tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie, jak i w Rzeszowie wymiar sprawiedliwości jest nader utrudnionym;

gdy zwłoka w założeniu c. k. Sądu obwodowego w Mielcu wywołuje bardzo żywe zaniepokojenie w interesowanych kołach:

Podpisani mają zaszczyt zapytać Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego czy? i kiedy? uprawnione nadzieje, oraz uzasadnione potrzeby ludności Powiśle zamieszkującej, zaspokojone będą — a uchwała Wysokiego Sejmu wykonaną?

Interpelant:

Sękowski mp.

A. Jaworski, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Cieński, Męciński, Trzeciecki, Wodzicki, Czartoryski, Zaleski, Żardecki, Abrahamowicz, A. Potocki, Klemensiewicz, Wybranowski, Wł. Gniewosz, Rayski, A. Skrzyński, Romanowicz, J. Szeptycki, Gorayski, Sozański, Wojciech Dzieduszycki, Jordan, Z. Jaworski, Urbański, Julian Puzyna, Horodyski, Wachnianin, Czechowicz, Scipio, Kruczkiewicz, Hupka, K. Dzieduszycki, Zdzisław Skrzyński, Binder, Wincenty Kraiński, Paszkowski, Zoll, Mieczysław

sław Piniński, Jabłoński, Klemens Dzie duszycki, Gołuchowski, Weigel, Starzyński, Milewski, A. Brunicki, Rozwadowski, St adnicki, Pilat, Skałkowski, Władysław Cz aykowski, Schnell, Vivien, Krzysztofowicz, Kramarczyk.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczy tuje następujące interpelacye do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Już kilka razy w tej Wysokiej Izbie poruszana była sprawa zniesienia Notaryatów i ustanowienia przy sądach powiatowych nowej posady c. k. adjunkta sądownego, któryby czynności przez notaryuszów wykonywane, sam z urzędu bezpłatnie stronom w krótkiej drodze załatwiał.

Gdy wszelkie w tej mierze podnoszone wnioski i słuszne żądania posłów sejmowych dotychczas nie odniosły pożądanego skutku, a ludność kraju naszego żali się ciągle na dotkliwy wyzysk notaryuszy, nie tylko u rodziny dotkniętej śmiercią ojca i matki, ale i w innych tym podobnych wypadkach, ludność uboższą, wygórowanemi opłatami nadmiernie krzywdzących — z tych przeto powodów zapytują podpisani:

Kiedy Wysoki c. k. Rząd ogłosi ustawę znoszącą notaryaty — a czynności prowadzone przez notaryuszy przekaże c. k. Sądowi powiatowym w tym kierunku, ażeby akta spadkowe, kontrakta, zapisy, darowizny, skrypty, podania hipoteczne, oraz wszelkie legalizacye dokumentów prawnych przez c. k. adjunktów sądowi powiatowym dodanych, stronom interesowanym z urzędu bezpłatnie sporządzane i w krótkiej drodze załatwiane bywały?

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Interpelant:
Szwed m. p.

Milan, Sredniawski, Potoczek, Styła, Stojałowski, Bernadzikowski, Bojko, Krem-

pa, Kramarczyk, Warzecha, Data, Winniczuk, Niebyłowiec, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ Sejm krajowy na posiedzeniu z dnia 3. lutego 1898 uchwalił rezolucyę wzywającą Rząd do ograniczenia liczby nowopowstających karczem i wyszynków propinacyjnych do liczby koniecznej, tudzież do poczynienia odpowiednich kroków celem uzupełnienia przepisów policyjnych w tym kierunku, aby tak dzierżawcy propinacwi, jako szynkarze ustanowieni przez dzierżawców lub dyrekcycę funduszu propinacyjnego odpowiadali pod względem kwalifikacyi tym samym warunkom, jakich wymaga dla szynkarzy ustawa przemysłowa z 15. marca 1883 dz. p. p. 39, ustęp 1, 2 §. 18, a c. k. Namiestnictwo we Lwowie okólnikiem z dnia 29. sierpnia 1893 do l. 1435 wydanym do wszystkich Pp. starostów wydało osobne przepisy w tej mierze, tak co do sposobu postępowania w sprawach, nowo powstać mających wyszynków, jakoteż co do kwalifikacyi szynkarzy, a względnie konieczności odmowy udzielenia kwalifikacyi, jeżeli przeciw osobie szynkarza lub członkom rodziny, z którymi żyje, zachodzą okoliczności usprawiedliwiające przypuszczenie, że zarobkowość szynkarska będzie nadużywana w celu popierania gier zakazanych, ukrywania rzeczy nieprawnie nabytych, czynów nieobyczajnych lub opilstwa, — podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, o ile rzeczona uchwała Wysokiego Sejmu krajowego z dnia 3. lutego 1898 i powołany okólnik c. k. Namiestnictwa z dnia 20. sierpnia 1898 l. 1435 odniosły w kraju pożądaný skutek.

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Interpelant:
Kramarczyk m. p.

Szwed, Potoczek, Data, Warzecha, Żardecki, Bernadzikowski, Milan, Stojałowski, Zygmunt Jaworski, Styła, Krempa, Niebyłowicz, Milewski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempe i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie ustanowienia wag na targach przy sprzedaży opasowego bydła i trzody chlewnej.

Już od dłuższego czasu lud włościański na zgromadzeniach i przez swych reprezentantów tak w Sejmie jak i w Radzie państwa upomina się o zaprowadzenie wag przy sprzedaży na targach bydła i nierogaczyny.

Wszelkie upominania są do dziś bez skutku, Rząd w tym celu nie postanowił, lubo na jarmarkach dzieją się nadużycia ze strony niesumiennych kupców, a względnie handlarzy bydła i trzody chlewnej.

Dochodzi często i to bardzo często do jarmarcznej bójki między sprzedawcami a kupcami, gdzie ci ostatni wymuszają groźbą i biciem, będący ze sobą w zmowie pierwszych do sprzedania swego towaru za bezcen.

Zważywszy, że ustanowienie wag w miejscach targowych byłoby ważnym czynnikiem do zbadania wartości, sprzedać się mającej sztuki bydła lub nierogaczyny;

zważywszy, że obecnie kupno i sprzedaż bydła i świń na targach odbywa się nieprawidłowo, przez co wyzyskiujący handlarze krzywdzą interesowanych, a najbardziej biedniejszych włościan.

Zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

1) Czy Wysoki Rząd jest skłonny w gminach tych, w których targi się odbywają, wprowadzić wagi na bydła opa-

sowe i trzodę chlewną, by tym sposobem zapobiedz wszelkim nadużyciom, wyzyskowi i bójkom ze strony niesumiennych kupców, a względnie handlarzy bydła i świń.

Czyby nie należało w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydać okólnik, postanawiający, aby na wszystkich targowicach ustanowione zostały wagi i aby umieszczenie taryf w tych miejscowościach, czyli cen targowych z kraju i pozakrajowych pod nadzorem władz nastąpić mogło.

Interpelant:

Franciszek Krempa w r.

Wójcik, Średniawki, Milan, Kramarczyk, Stojałowski, Jugendfein, Szwed, Styła, Data, Warzecha, Bojko, Żardecki, Winniczuk, Bernadzikowski.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie

Na mocy dekretu c. k. komisji krajowej dla spraw regulacji i wykupna ciężarów gruntowych w Krakowie z dnia 25-go września 1862 l. 6465 przyznano uprawnionym 31 gospodarzom w gminie Rzekach prawo wieczyste paszenia 600 sztuk owiec w dobach państwa Zatorskiego hrabiego Maurycego Potockiego lub jego następców na terytorium w lasach dworskich gminy Rzeki w powiecie Wadowickim położonych, prócz tego co 3 lata wydawania drzewa w dekrete regulacyjnym bliżej opisanego na utrzymanie 4 szałasów, istniejących na polanach uprawnionych, służących dla ochrony owiec.

Rzeczona pasza dla wspomnianych owiec ma być ze strony obszaru dworskiego co roku w pierwszych dniach wiosny bez żadnego poprzedniego dopominania się ze strony interesowanych na ręce każdorazowego w dostatecznej ilości przeznaczoną na przeciąg całej pory letniej do paszy owiec stosownej.

Gdy ale w gminie Rzekach rzecz ma się przeciwnie, t. j. nietylko, że obszar dworski państwa Zatorskiego zobowiązania swego wobec uprawnionych nie dotrzymuje, paszy żadnej co wiosny nie wyznacza, drzewa na budowę szafasów nie wydaje, ale poprostu gnębi i dręczy uprawnionych karami i grzywnami za każde dopuszczenie choćby jednej owieczki na paszę do lasu serwitutowego, wskutek czego uprawnieni musieli zaniechać chowu owiec prócz małych wyjątków, a kary wspomniane popłacili w roku 1893: Franciszek Fryś 62 złr. 15 ct., Zofia Mikołajczyk w r. 1893 34 złr., a w roku 1895 42 złr. 95 ct., tudzież wiele innych, którzy przy dochodzeniu na miejscu popłacone w różnych czasach podadzą.

Ponieważ obecnie uprawnieni obawiają się o utratę swojego prawa paszenia 600 sztuk owiec, a to z powodu, że tenże sam zarząd obszaru dworskiego w roku 1873 przemocą odebrał im prawo serwitutowe opału lasowego, wydzielając im za to wbrew ich woli 51 morgów lasu, a gdy tego przyjąć nie chcieli z powodu za nisko oszacowanego serwitutu, sprowadził do gminy Rzeki wojsko w liczbie 127 żołnierzy i trzymał na koszt mieszkańców przez 192 dni, co uczyniło sumę 18.238 złr. szkody, za którą to egzekucję kazał sobie zarząd wojskowy zapłacić 10.459 złr., na poczet czego c. k. komisya sprzedała mieszkańcom wsi Rzeki resztki dobytku domowego przez publiczną licytację na miejscu za kwotę 4.300 złr., a resztujący niedobór 6.159 złr. w drodze łaski przez Najjaśniejszego Pana zniesiony czyli darowany został, dlatego też wobec tej strasznej przerażającej katastrofy, jaka przed niedawnym czasem w gminie Rzekach z [tymże samym obszarem dworskim Jaśnie Wielmożnego Pana hrabiego Potockiego, właściciela klucza dóbr Zatorskiego, dla spraw serwitutowych miała miejsce.

Podpisani posłowie włościańscy zapytują uprzejmie Wysoki Rząd, w jaki sposób zechce już raz straszliwie pokrzy-

dzonych włościan gminy Rzeki w powiecie Wadowickim bronić od utraty reszty praw serwitutowych tem bardziej dla utrzymania gorzkiego gospodarstwa chowu owiec.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

Styła, Niebysłowice, Wachnianin, Średniański, Szwed, Potoczek, Data, Warzecha, Stojałowski, Zardecki, Bernadzikowski, Milan, Krempla, Karatnicki.

Marszałek oświadcza, iż interpelacje te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k

posła Dra Oleśnickiego i towarzyszy w sprawie kreowania katedr z językiem wykładowym ruskim na uniwersytecie we Lwowie.

Zważywszy, że do najniezbędniejszych potrzeb cywilizowanych każdego narodu należy możność pielęgnowania rozwoju nauki w jego języku rodzinnym w najwyższej instytucji naukowej, na uniwersytecie;

zważywszy, że w Austrii każdy naród ma do tego prawo na podstawie art. 19. p. ustawy państwowej;

zważywszy, że obecny stan faktyczny, ograniczający wykład ruski do jednej katedry na wydziale teologicznym, do dwóch na wydziale prawniczym, a dwóch na wydziale filozoficznym uniwersytetu lwowskiego, nie odpowiada, ani postanowieniom prawnym co do języka wykładowego na tym uniwersytecie, ani minimalnym cywilizacyjno-naukowym potrzebom narodu ruskiego;

zważywszy, że w szczególności brak katedr z ruskim wykładem austriackiego prawa cywilnego procesowego, handlowego

i wekslowego na wydziale prawniczym pociąga za sobą nietylko uposzczenie naukowego traktowania odnośnych ustaw, ale i niemożność należytego ich zastowania w praktyce pośród ludności ruskiej;

zważywszy, że również i brak katedr z wykładem ruskim na wydziale filozoficznym, odpowiadających przedmiotom nauki ruskich szkół średnich, uniemożliwia skuteczną naukę tych przedmiotów w tychże szkołach i w wysokim stopniu szkodzi interesowi samej nauki;

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

a) by przystąpił do utworzenia we Lwowie uniwersytetu z językiem wykładowym ruskim, a względnie do kreowania przy istniejącym uniwersytecie lwowskim na wszystkich wydziałach katedr z językiem wykładowym ruskim dla wszystkich przedmiotów nauk tychże wydziałów;

b) by jak najrychlej, a wedle możliwości już w najbliższym roku szkolnym kreował na wydziale prawniczym uniwersytetu lwowskiego katedry austriackiego prawa procesowego cywilnego, handlowego i wekslowego, a na wydziale filozoficznym tegoż uniwersytetu katedry filologii klasycznej, matematyki, fizyki, geografii i nauk przyrodniczych z językiem wykładowym ruskim.

Wnioskodawca:

Dr. Eugeniusz Oleśnicki w. r.

B. Faciewicz, wikary kapitulny, Winniczuk, Niebyłowiec, Karatnicki A. Wachnianin, Ostapczuk, Kuleczycki, Mandyczewski, Nowakowski, Barwiński, Okuniewski, Hamorak, Zajączkowski, Dr. Sawczak.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, i wzywa sekretarza do odczytania jeszcze jednej interpelacji.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a

posła Romanowicza i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Jeżeli w społeczeństwach mających zupełnie wykończoną organizację szkół ludowych i stojących na bardzo wysokim poziomie oświaty, uznana jest powszechnie potrzeba popularyzowania wiedzy przez publiczne wykłady dla szerokich warstw społecznych, to tem większa — bardziej nagląca jest ta potrzeba w kraju jak Galicya o tak wysokiej cyfrze analfabetów i tak znacznej liczbie gmin, pozbawionych szkoły.

Gdy jednak w owych szczęśliwych krajach, nie wyjmując zachodnich krajów austriackich, władze rządowe nie tylko tej popularyzacji wiedzy żadnych nie czynią trudności, ale przeciwnie, podejmowaną w tym kierunku pracę najusilniej popierają, u nas w Galicyi władze polityczne stawiają tej pożytecznej działalności wszelkie możliwe przeszkody.

Towarzystwo istniejące pod nazwą „Uniwersytet ludowy imienia Adama Mickiewicza“, ma w swym prawie obowiązującym statucie przyznane sobie wyraźne prawo urządzania publicznych wykładów w całym kraju, w każdej jego miejscowości.

Mimo to władze polityczne starają się Towarzystwu temu uniemożliwiać spełnianie tego zadania, do którego statutowo jest upoważnione, zapomocą zupełnie nie uzasadnionych zakazów. A zwracają się te zakazy nawet przeciw takim wykładom, których treść ściśle naukowa uchyla wszelkie podejrzenie propagandy politycznej. I tak:

Starosta w Buczaczu zakazał wykładu „O krążeniu wody w przyrodzie“ z powodu, że mu tekstu wykładu nie wręczono.

Starosta w N. Sączu nie pozwolił na wykład „O teorii Kopernika“ i dopiero w skutek wniesionego rekursu zakaz cofnął.

Starosta w Drohobyczu zażądał odpisu wykładu „O słońcu“ w trzech egzemplarzach i wywarł nacisk na kierownika szkoły hirszowskiej w Borysławiu, by odmówił sali na wykład.

Starosta w Brodach zakazał wykładu „Z astronomii“ pod pretekstem cholery, tyfusu i ospy.

Staroście w Przeworsku wykład „O fonografii“ tak był podejrzany, że żądał przedłożenia tekstu.

Gdy c. k. Namiestnictwo ze względów formalnych nie zatwierdziło dla Sambora oddziału towarzystwa Uniwersytetu ludowego, a z ramienia Zarządu głównego zawiadomiono starostę w Samborze o zamierzonych wykładach naukowych — zakazał starosta wykładów pod pozorem, że oddział niezatwierdzony — chociaż statut Towarzystwa upoważnia Zarząd do wykładów wszędzie, bez względu, czy w miejscu oddział istnieje, czy nie.

Podpisani zapytują przeto Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

1) Czem c. k. Rząd usprawiedliwi takie, ze swobodami obywatelskimi i interesem zaniebanego w oświacie kraju sprzeczne postępowanie władz politycznych?

2. Czy c. k. Rząd jest gotów, postępowanie to skarcić i wydać swoim organom stanowcze polecenie, ażeby usiłowanom ku popularyzowaniu wiedzy nie czyniły przeszkód, a raczej życzliwego udzielały im poparcia?

Interpelant:

Romanowicz m. p.

Styła, Krempa, Vayhinger, Weigel, Słotwiński, Dworski, Wójcik, Żardecki, Bernardzikowski, Klemensiewicz, Bojko, Rotter, Milan, Średniawski, Laewenstein, Jahl.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu, a za-

razem wzywa sekretarza do odczytania pisma c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie w sprawie wydania p. Stojałowskiego oskarżonego o popełnienie występku z §. 488 u. k. i przekroczenie art. III. ustawy z 15. października 1868 D. p. p. nr. 142.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 19. czerwca 1901, o zezwolenie na sądowe ściganie p. Stojałowskiego.

Sekretarz p. A. Potocki wnosi na odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłanie tej sprawy do komisji prawniczej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycji, wniesionych po dzień 21. czerwca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji, wniesionych po dzień 21. czerwca 1901 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 533, 534, 542, 543, 545, 546, 553, 555, 562, 567, 570, 571, 572, 573, 574, 577, 580, 581, 582, 583, 584, 586, 587, 590, 597, 598, 599, 600, 604, 609, 610, 611, 613, 616, 618, 621, 622, 623, 624, 629, 630, 634, 635, 638, 649, 656, 657, 658, 668, 670, 672, 673, 674, 679, 682, 683, 685, 686, 688, 689, 694, 709, 710, 711, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 722, 724, 726, 727, 732, 735, 736, 737, 739, 740, 741.

Komisji sanitarnej Ls.: 535.

Komisji szkolnej Ls.: 537, 538, 539, 540, 548, 549, 557, 558, 559, 560, 563, 568, 569, 576, 578, 579, 585, 588, 596, 602, 615, 617, 625, 626, 627, 632, 636, 637, 639, 640, 646, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 666, 667, 669, 671, 675, 678, 681, 690, 695, 712, 721, 725.

Komisji przemysłowej Ls.: 536, 547, 554, 589, 620, 665, 738.

Komisji petycyjnej Ls.: 544, 550, 551, 552, 565, 592, 595, 608, 619, 628, 648, 692.

Komisji drogowej Ls.: 556, 575, 642, 645, 676, 697.

Komisji kolejowej Ls.: 561, 591, 631, 633, 677, 680, 734.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 534, 605, 606, 607, 612.

Wydziałowi krajowemu jako komisji Ls.: 566, 541, 733.

Komisji gminnej Ls.: 593, 594, 643, 644, 647, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 693, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707,

Komisji prawniczej Ls.: 614, 687, 742

Komisji podatkowej Ls.: 603.

Komisji administracyjnej Ls.: 691, 696, 698, 699.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 534 Redakcyi „Dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego“ w Tarnowie, o subwencyę przemawia p. Kramarczyk popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 637 oddziału Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie, o podwyższenie poborów nauczycieli, przemawia p. Rotter popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 733. Pełnomocników przysiółka Nowiny ad Skowierzyn o utworzenie z tegoż samoistnej gminy przemawia p. Zdzisław Tarnowski popierając tę petycyę i stawia formalny wniosek na odesłanie tej sprawy do Wydziału krajowego, jako komisji z poleceniem przedłożenia sprawozdania na obecnej sesji sejmowej.

Izba popiera wniosek p. Tarnowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 739 Wydziału powiatowego w Cieszynie, a zasiłek dla pogorzalców miasteczka i wsi Oleszyce przemawia p. Puzyna popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszy petycyj wniesionych po dzień 21.

czerwca 1901, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż ukonstytuowały się komisya petycyjna i podatkowa w sposób następujący:

Komisya petycyjna: Przewodniczący p. Klemensiewicz, zastępca przewodniczącego p. Dzieduszycki Karol, sekretarze pp. Michalski i Hamorak.

Komisya podatkowa: Przewodniczący p. Abrahamowicz, zastępca przewodniczącego p. Gołuchowski, sekretarz p. Loewenstein.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy zaliczającej gminę Jaworzno, pow. Chrzanowskiego, do miejscowości podlegających ustawie gminnej z 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje powyższe sprawozdanie i wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Przemawia p. A. Potocki i wnosi, by myśl przepisów §. 50 regulaminu, przystąpić bez odsyłania do komisji do drugiego czytania tego sprawozdania.

Izba popiera wniosek formalny p. A. Potockiego, a następnie bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca p. Vayhinger czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia ..... o zaliczeniu gminy Jaworzno, powiatu chrzanowskiego, do miejscowości, podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Jaworzno powiatu chrzanowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z d. 3. lipca 1896 r. Nr. 51 dz. u. kr.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Jaworzno powiatu chrzanowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z d. 3. lipca 1896 r. Nr. 51 dz. u. kr.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . . . o zaliczeniu gminy Jaworzno powiatu chrzanowskiego, do miejscowości, podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Mościskach na zaciągnięcie pożyczki 116.000 koron.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje powyższe sprawozdanie i wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Przemawia p. St. Stadnicki i wnosi, by w myśl §. 50 regulaminu przystąpić do drugiego czytania powyższego przedłożenia, nie odsyłając tegoż do komisji.

Przemawia p. Stajałowski, popierając wniosek sprawozdawcy.

Przemawia p. St. Stadnicki i cofa pierwszy swój wniosek, a przyłącza się do wniosku p. sprawozdawcy, by to przedłożenie odesłać do komisji administracyjnej.

Izba uchwała przekazanie tego sprawozdania komisji administracyjnej zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany po-

stanowień ustawy o poborze opłat konsumcyjnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego sprawozdania komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Zolla w sprawie założenia wyższej szkoły górniczej i hutniczej w Krakowie.

Przemawia p. Zoll, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojalowskiego w przedmiocie zniesienia myt krajowych i powiatowych.

Przemawia p. Stojalowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku Wydziałowi krajowemu jako komisji z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Wybór komisji wodnej z 20 członków.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Maryewskiego, Bednarskiego Klemensa, Dzieduszyckiego, Datę, Hamoraka i wzywa posłów do oddawania kartek.

Podczas skrutynium Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego.

Następuje :

Propozycja Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełniającego wyboru 2 członków

wydziału galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wydział krajowy przedstawia Wysokiemu Sejmowi do uzupełniającego wyboru w ich miejsce następujących dwóch członków do wydziału kasy :

1. dr. Stanisława Głabińskiego, profesora Uniwersytetu lwowskiego,

2. dr. Zygmunta Skowrońskiego, adwokata krajowego.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Michałowskiego, Milana i Sękowskiego i wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członków komisji wodnej.

P. Maryewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium z wyboru do komisji wodnej. Głosowało 90 posłów. Absolutna większość 46. Wybrani jednogłośnie 90 głosami pp.

Czaykowski Wł. Wiktor, Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Jaworski Zygmunt, Kozłowski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Niementowski, Oleśnicki, Potocki Andrzej, Paszkowski, Rapoport, Romanowicz, Rotter, Sozański, Stadnicki, Tarnowski Zdzisław, Wodzicki, Zaleski.

Marszałek skonstatowawszy wynik wyboru wzywa członków komisji wodnej, by się ukonstytuowali i wynik ukonstytuowania podali do jego wiadomości.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie prowizoryum budżetowego na miesiąc lipiec i sierpień 1901.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości, że Wydział krajowy czynił w II. kwartale roku 1901 wydatki zwyczajne z funduszu krajowego na podstawie budżetu r. 1900 i zatwierdza to postępowanie Wydziału krajowego.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1901 na podstawie budżetu na rok 1900.

III. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowoklasowego i do 50% podatku od domów wolnych, w wysokości 60 gr. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatku do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 r. dz. ust. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobistodochodowego, w wysokości 66 gr. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach chrzanowskim i krakowskim opłacać będą dodatek do podatków wymienionych w III. a) w wysokości 49 gr., zaś do wymienionych w III. b) w wysokości 55 gr., od każdej korony całej należności tych podatków.

IV. Upoważnienia powyższe pod II i III. udzielone obowiązują po dzień 31-go sierpnia 1901 r.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następującą rezolucję:

„Sejm wzywa Rząd, ażeby urzędowi podatkowemu surowo i skutecznie polecił, ażeby w książeczkach podatkowych szcze-

gółowo wypisywały w każdej rubryce co i ile podatujący płaci“.

Izba popiera rezolucję p. Stojałowskiego.

Pó zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższe wnioski I., II., III., IV. komisji, głosując nad każdym wnioskiem komisji oddzielnie, które sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej uchwały bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej uchwały w trzeciem czytaniu, bez czytania.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Stojałowskiego, którą Izba bez rozprawy uchwała w oddzielnem głosowaniu.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru 2 członków do wydziału galic. Kasy oszczędności.

P. Sękowski zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 93 posłów. Absolutna większość 47. Wybrani jednogłośnie 93 głosami pp. Dr. Stanisław Głabiński, profesor uniwersytetu lwowskiego i Dr. Zygmunt Skowronski, adwokat krajowy.

Marszałek konstatuje powyższy wynik wyboru.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Ruska wieś, tudzież przysiółków gminy Staroniwa i Drabinianka do gminy m. Rzeszowa.

Sprawozdania p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę o wcielaniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków

gminy Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa, w brzmieniu przez Wydział krajowy proponowanem.

U s t a w a.

z dnia . . . . : o wcieleniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Ruska więs, tudzież przysiółki gminy Staroniwy i Wagnaniec, Psiarnisko, Podzamecze i przysiółek gminy Drabinianki, Maćkówka zostają do gminy miasta Rzeszowa w granicach w artykule II. wymienionych wcielone.

Art. II.

Granica tak wcielonego obszaru z gmin Staroniwy i Drabinianki odcina na zachodzie od granicy Ruskiej wsi zachodnią stronę parceli kat. 1.123 w kierunku południowym, następnie środkiem koryta potoku Mikoszka i południowo zachodnią stronę parceli kat. 1. 663/1 dalej od południa bieży granica drogą gminną oznaczoną parcelami kat. 1036/1, 1036/2, 1043, 1042, 1041/1, 1115/15, gminy Staroniwa i l. 1132/13 gminy Drabinianka nakoniec od zachodu środkiem rzeki Wisłok, aż do punktu, gdzie Wisłok przerzyna obszar miasta Rzeszowa.

Art. III.

Gmina Rzeszowa przypuści mieszkańców Ruskiej wsi i wcielonych przysiółków do korzystania w sposób ustawami i przepisami unormowany z majątku i dobra gminy, tudzież zakładów i funduszków, pod zarządem gminy miasta Rzeszowa zostających, bez żadnych zastrzeżeń.

IV.

Majątek gminy Ruskiej wsi tak ruchomy, jak nieruchomy zostaje przyłą-

czony do wspólnego majątku połączonych gmin.

Natomiast przyjmuje gmina m. Rzeszowa wszystkie zobowiązania gminy Ruskiej wsi.

Art. V.

Prawo mieszkańców wcielonych przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do użytkowania z pastwisk tych gmin według dotychczasowego zwyczaju pozostaje nie naruszone.

Art. VI.

Rejony propinacyjne miasta Rzeszowa, Ruskiej wsi, Drabinianki i Staroniwy pozostają nadal niezmienione.

Art. VII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną Rady gminne w Rzeszowie i Ruskiej wsi rozwiązane i kierownictwo gminy Rzeszowa, w jej nowych granicach, oddane tymczasowemu zarządowi pod przewodnictwem dotychczasowego burmistrza miasta Rzeszowa.

Skład tymczasowego zarządu oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpisze tymczasowy zarząd wybory do Rady miejskiej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnątrznych.

Przemawia p. Bojko i wnosi na odroczenie tej sprawy do następnego posiedzenia.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz i popiera odraczający wniosek p. Bojki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, oświadczając się przeciw wnioskowi p. Bojki.

Przemawia p. Bojko dla sprostowania faktu.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz dla sprostowania faktu.

Przemawia p. sprawozdawca i zgadza się na odraczający wniosek p. Bojki, który Izba uchwała w oddzielnem głosowaniu.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany.

Marszałek przypomina, iż 27 b. m. odbędzie się odsłonięcie pomnika śp. hr. Agnora Gołuchowskiego i uprasza p. posłów do wzięcia udziału w tej uroczystości.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Ze względu, że w powiecie Gorlickim nie ma żadnego zakładu naukowego średniego, a rozwijający się od szeregu lat przemysł naftowy i fabryczny wywołał dążność do praktycznego kształcenia młodzieży, o czem świadczy znaczna liczba uczniów z powiatu w krajowych zakładach naukowych;

zważywszy, że ofiarność na ten cel powiatu i miasta, oraz życzenia całej ludności powiatu wyrażone w licznych petycjach uzasadnioną dają podstawę do twierdzenia, że szkoła realna jest niezbędną dla powiatu;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby utworzył w Gorlicach szkołę realną z językiem wykładowym polskim.

Lwów, dnia 21. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Adam Skrzyński w r.

Męciński, St. Jędrzejowicz, Zygmunt Jaworski, Z. Tarnowski, Romanowicz, Vayhinger, Zoll, Scipio, A. Jędrzejowicz, Milewski, Trzeciecki, Rotter, Pilat, Romer, A. Potocki, Zaleski, Hupka, Gorayski, Abrahamowicz, Starzyński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że utrzymanie organistów i dyaków nie jest ustawą stale określone i jest jedynie zawisłem od dobrowolnych datków;

zważywszy, iż datki te wpływają najczęściej nieregularnie i do utrzymania często nie wystarczają, skutkiem czego organści i dyaki od szeregu lat upominają się o unormowanie utrzymania w drodze ustawodawczej —

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony /%. projekt ustawy.

We Lwowie dnia 21. czerwca 1901.

Wnioskodawca:

Brunicki w. r.

Osuchowski, Jan Szeptycki, Siemiginowski, Hamorak, Gnoński Witold, Niezabitowski, Urbański, Mandyczewski, W. Dzie duszycki, Cielecki, M. Piniński, Horodyski, Teodorowicz, Bielański, Sozański, Tyszkowski.

U s t a w a

z dnia ..... mocą której zmienione zostają postanowienia §. 12 ustawy z dnia 16. kwietnia 1896 dz. ust. kraj. Nr. 25.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 12 ust. z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kraj. znosi się w dotychczasowem brzmieniu i ma odtąd brzmienie jak następuje:

§. 12.

Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawieniem liturgii połączonych, jako też wydatki na utrzymanie sług kościelnych pokrywać należy przedewszystkiem ze źródeł oznaczonych w §. 1 ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28 dz. ust. krajowej i w §. 2 ustawy z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kr.

O ile wydatki te nie dadzą się pokryć z tych źródeł, uchwali komitet parafialny udzielić parochowi, a względnie duchownemu sprawującemu duszpasterstwo, na pokrycie tych kosztów, od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem wskazanem w powołanych postanowieniach nie może przenosić rocznie kwotę 340 koron. Z kwoty tej 240 kor. użyte być mają na roczne utrzymanie sług kościelnych. W utrzymanie to policzyć należy także dochody z dodanych gruntów i wolne pomieszkanie.

Rozłożenie na parafian następuje w myśl postanowień ustawy z 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kraj. w stosunku do opłacanej należności podatków bezpośrednich; pobieranie zaś i ściąganie powyższych datków następuje za pomocą tych samych organów co podatki.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek.

W n i o s e k.

Zważywszy, że zwiększenie produkcji rolniczej w kraju naszym jest jednym

z najdzielniejszych środków, prowadzących do ekonomicznego podniesienia kraju;

zważywszy, że zwiększenie produkcji rolnej, wobec postępu techniki gospodarskiej i zebranych doświadczeń, stoi w ścisłym związku z użyciem nawozów sztucznych;

zważywszy, że właściciele mniejszych gospodarstw rolnych, a przedewszystkiem włościanie, zakupując nawozy sztuczne w małych ilościach u drobnych, zupełnie nie kontrolowanych handlarzy — zbyt często bywają oszukiwani;

zważywszy, że doznane z tego powodu zawody zaczynają w niektórych okolicach kraju zniechęcać włościan do używania nawozów sztucznych;

zważywszy, że utrwalenie i rozszerzenie się tych skutków oszukańczego handlu nawozami sztucznymi musiałoby pociągnąć za sobą obniżenie krajowej, rolniczej produkcji;

podpisani wnoszą:

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, aby w drodze ustawodawczej oszukańczemu handlowi nawozami sztucznymi zapobiegał, a w drodze administracyjnej rozciągnął ścisły nadzór nad handlarzami sztucznych nawozów przez zarządzenie: aby worki zawierające różne gatunki sztucznych nawozów już zewnętrznie się różniły, dalej, aby każdy worek zawierający nawóz sztuczny urzędownie był plombowany, wreszcie aby na trwale umocowanej etykiecie podano zarówno imię i nazwisko wytwórcy jak przekupnia, oraz procentowy stosunek składników, jakie nawóz sztuczny w danym worku zawiera.

Wnioskodawca:

Sękowski w r.

Wodzicki, Struszkiewicz, Hupka, Paszkowski, Zagórski, St. Jędrzejowicz, Scipio,

Zoll, Cieński, Z Tarnowski. A. Jędrzejowicz, W. Dzieduszycki, Zaleski, K. Badeni, Męciński, Romer, Abrahamowicz, A. Potocki, Milewski, Stadnicki, Gorayski, Rozwadowski, Bobrzyński, Trzecieski, Dąbski, Starzyński, Pilat, Onyszkiewicz, Sozański, Borkowski, Klemens Dzieduszycki, Teodorowicz, Sala, Winc. Kraiński, Schnell.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 24. czerwca 1901 roku godzinę 10 rano i oświadcza, iż porządek dzienny tego posiedzenia zostanie posłom doręczonym.

Koniec posiedzenia godz. 12 m. 55.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

